

Fra Hjemmefrontens Ledelse.

Særtrykk K. G.

Kjemp - for alt hva du har kjært!

Hva er en parole?

Parolen er en forholdsordre som fastslår hvilken holdning en skal innta i en bestemt kamp-situasjon.

Hvorfor må vi ha paroler?

I kampen mot våre fiender kan vi bare greie oss når vi kjemper samlet og under disiplin. Parolen er kommandord som ordner rekkene, det er den som gjør at vi også i vår sivile kamp kjemper som en armé og ikke som en uordnet masse.

Parolen er samtidig uttrykk for fellesskapet mellom alle gode nordmenn. Den styrker de svake ved å stille dem inn i rekkene av de faste og djerpe. Den gjør at fienden ikke vet hvor han skal slå til, fordi alle står likt. Det er parolen som er grunnlaget for vår front.

Hvis du er en av dem som gjerne vil gå dine egne veier og ikke har forstått krigens krav til solidaritét, da se deg tilbake og tenk over hvor vi hadde stått, om det norske folk om helhet ikke hadde samlet seg om parolene fra H.L.

Hvor hadde vi stått om ikke lærerne hadde samlet seg om parolen om ikke å medvirke til noen nasifisering av skolen, om ikke foreldrene hadde fulgt parolen om ikke å sende sine barn til Ungdomstjenesten. Våre barn og vår ungdom hadde da i mer enn tre år vært under farlig nasistisk påvirkning. Vil noen i dag våge å påstå at dette ikke hadde satt spor, og det spor som aldri ville kunne utslettes.

Hvor hadde vi stått om vi ikke mannjamt hadde sluttet opp om parolen mot sambandene. Hele det norske folk hadde vært innskrevet i nasistiske organisasjoner: Quisling hadde dannet sitt riksting, og vi hadde for lenge siden vært trukket inn i krigen på tysk side.

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde hatt parolen mot Arbeidsinnsatsen? Tyskerne hadde motstandsløst kunnet utskrive vår arbeidskraft til krigsinnsats mot vårt eget folk og mot våre allierte. Hvordan ville disse ha sett på oss når krigens regnskap om ikke så lang tid skal gjøres opp? Og hvordan ville vi ha sett på oss selv?

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde hatt parolene mot AT og mobiliseringen? Ikke bare den ungdom som nå nektet å la seg mobilisere, men også andre årsklasser hadde idag vært under våpen. Noen av dem ville allerede være satt inn på østfronten, og resten ville være blitt tvunget til å dekke den tyske retrett i Nord-Norge.

Hvordan blir parolen til?

Hvis en rekke forskjellige grupper tok seg til å sende ut paroler, ville det bare galt avsted. Parolen forutsetter en fast anerkjent ledelse på samme vis som en hær må ha sin enhetskommando. Hos oss er det H.L. (Hjemmefrontens Ledelse) eller ledelsen i en av hjemmefrontens undergrupper som gir parolene. I siste fall skjer det etter de retningslinjer som er trukket opp av H.L. og i nære samråd med H.L.

Hvor det oppstår en situasjon som krever en ny parole, blir saken drøftet med representanter for de befolkningslag som i særlig grad blir berørt. H.L. er dessuten på forskjellig vis i stadig kontakt med folk fra hele landet. Når det er tid til det kan derfor hundreder av nordmenn være rådspurt om parolen. Vi kan trygt si at behandlingsmåten er så demokratisk som det er mulig å gjennomføre den under de nåværende forhold.

Hva er H.L.?

Det er rimlig at det norske folk gjerne vil vite litt mer om den ledelse som dirigerer kampen mot våre fiender; men vi vet alle at ingen er mer vitebegjærlige på dette punkt enn gestapo. Det er derfor ikke stort vi kan fortelle.

Hjemmefrontens arbeid drives av en rekke aktive grupper sammensatt av menn og kvinner fra alle befolkningslag. De har forskjellige oppgaver, men de har ett felles mål. De vil hver på sitt område gjøre den ytterste innsats for å gjenreise vår frihet og selvstendighet etter Grunnloven, de tror på demokratiet, de hater nasismen, og de er lojale mot konge og regjering. Det er menn fra disse gruppene som sitter i H.L.

Hvordan er din stilling til parolene?

H.L. er idag det norske folks og den norske regjeringens representant hvor det gjelder motstanden mot fienden herhjemme. Det er derfor ikke en privatsak om en vil følge parolene eller ikke. Den som trosser eller til og med motarbeider parolene, stiller seg dermed på våre fienders side og vil få sitt oppgjør etter krigen.

KAMPBUD

1. Du skal ikke la deg mobilisere av fienden under noesomhelst påskudd.
2. Du skal ikke la deg innregistrere til Nasjonal Arbeidsinnsats eller gi oppgaver over registreringspliktige. Sørg for å holde deg unna, så de ikke får tak i deg.
3. Du skal ikke la deg innregistrere eller møte til AT. AT er idag en nasjonalisasjon som nærsomhelst kan omgjøres til en militærorganisasjon.
4. Du skal ikke la deg innregistrere eller møte til borgervakt. Blir du hentet av politi, skal du komme deg unna ved første anledning. Borgervaktene er gisler i tilfelle sabotasjehandling. Commandotroppene har ordre til ikke å ta hensyn til borgervaktene.
5. Du skal ikke la deg tvinge til å gå på nasimøter. Dette er et av nasistenes viktigste midler til å bryte frontmoralen, og de som møter blir tatt til inntekt for NS-propaganda. Støtt de svake.
6. Du skal ikke delta eller være tilskuer ved offentlige idrettstevner, men hold deg i form.
7. Du skal ikke sende dine barn til NSUF (Ungdomstjenesten).
8. Du skal gjøre klart at du ikke betrakter deg som medlem av noen nasistisk organisasjon. Du mottar ikke tillitsverv, du betaler ikke kontingent og du nekter å godta pålegg fra samband eller foreninger av samme art.
9. Du skal ikke søke noen offentlig stilling. Heller ikke skal du frivillig eller under tvang ta arbeid etter arresterte, avsatte eller suspenderte tjenestemenn. Nasistene har satt seg som mål å nasifisere de offentlige etater ved å fjerne de beste nordmenn fra sine stillinger. Elitene har virket som en sterk bremse mot nasifiseringen.
10. Hver mann som direkte eller indirekte er tvunget til å arbeide for tyskerne, skal bruke all sin omtanke på å arbeide sent og dårlig. Men som uten å være tvunget av omstendighetene stiller produksjonsmidler, varer eller arbeidskraft til fiendens rådighet, kjemper på fiendens side sammen med NS. La ham merke hva du mener om ham.
11. Du skal aldri glemme at vi er i krig, og at krigen gjelder vår eksistens som nasjon, og vår rett til å leve som frie mennesker. Du skal være beredt til å bringe de samme offer som soldatene og sivilbefolkningen i de allierte land daglig bringer.
12. Du skal følge de paroler som blir gitt, likegyldig hvilke trussler som blir brukt, og du skal gjøre ditt til at også dine nærmeste følger dem. Vær sterk og gjør andre sterke.
13. Du kan bli stillet overfor en situasjon hvor det ikke foreligger noen skreven parole. Utsett da avgjørelsen til du har talt med gode menn. Bry deg ikke om de tidsfrister makthaverne setter. I siste instans skal du følge den parole som den nasjonale samvittighet foreskriver.
14. Du skal forberede deg på å hjelpe våre soldater og våpenbrødre under befrielsen av vårt land. Hver mann og hver kvinne har sitt område og sine spesielle kunnskaper som kan komme til nytte. Søk råd om hva du skal gjøre.
15. Du skal etter beste evne hjelpe alle dem som kjemper mot fienden her hjemme, enten det nå gjelder opplysninger, mat eller husly.
16. Du skal på alle måter hjelpe dem som er rammet av krigen.
17. Det er din plikt å holde det best mulig underrettet om det som skjer. For den som virkelig ønsker det, er dette ikke vanskelig. Det er også din plikt å meddele det du lærer, til andre.
18. Du skal av all din makt motvirke fiendens propaganda mot våre allierte.
19. Du skal ta den risiko som er nødvendig for å løse din oppgave, men bruk all din omtanke for å gjøre risikoen minst mulig. Vær ikke nysgjerrig eller løsmunnet. Mange tusen gode nordmenn sitter i dag i fengsel på grunn av unødvendig snakk.
20. Du skal forberede deg på å fylle din plass i et fritt Norge. Vårt land vil da trenge din fagdyktighet, din arbeidsglede, din disiplin og din lojalitet.